

Nr 428.

Av herr **Sundström m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 59, med förslag till lag om gräns mot allmänt vattenområde, m. m.

I punkten 2 av § 2 i Kungl. Maj:ts proposition nr 59 med förslag till lag om gräns mot allmänt vattenområde regleras fastigheternas rätt till fiske i vatten, som saknar förbindelse med öppna havet av större bredd än 1 km, räknat efter vissa angivna regler. Bestämmelsen torde även äga giltighet beträffande de sjöar, som angivas i § 4 av samma lagförslag.

Innebörden av denna bestämmelse måste bli att fastighetsägare, som ha sina ägor intill sådant vatten, komma i en betydligt gynnsammare position än andra strandägare och komma i många fall att tillförsäkras fiskevatten av omotiverat stor omfattning. Därav följer också att betydande havsvikar, som tidigare varit fria, komma att förklaras vara enskilt fiskevatten. Att utsträcka gränsen för strandägarens rätt till mer än 300 m synes oss opåkallat, då andra fastigheter, som falla under punkt 1, få nöja sig därmed. Det synes oss därför skäligen att inga andra vikar förklaras vara enskilt vatten än sådana, som sakna förbindelse med öppna havet av större bredd än 600 m. Skulle till äventyrs en jämkning av avståndet från stranden enligt punkt 1 komma till stånd, bör avståndet enligt punkt 2 förkortas i motsvarande grad.

På grund av vad vi sålunda anført få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att punkt 2 av § 2 får följande lydelse:

Allt vatten, som saknar förbindelse med öppna havet av större bredd än sexhundra meter, räknat från fastlandet eller ö eller holme av minst etthundra meters längd, dock med den inskränkningen att ej på grund därav skall till fastigheterna hänföras vatten vid ö eller holme vilken från fastlandet helt skiljes av vatten med sådan förbindelse.

Stockholm den 21 februari 1950.

Nils Odhe.

Henry Allard.

Valter Sundström.

Allan Andersson.